



Sygn. akt V KK 402/12

**WYROK**  
**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Roman Sądziej (sprawozdawca)

SSA del. do SN Dorota Wróblewska

Protokolant Anna Kowal

po rozpoznaniu na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k., w dniu 29 stycznia 2013r.,

w sprawie **G. M.**

o wydanie wyroku łącznego,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 7 sierpnia 2012 r.,

**uchyla punkt trzeci zaskarżonego wyroku i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 7 sierpnia 2012r., Sąd Rejonowy w S. orzekł o połączeniu kar orzeczonych wobec G. M.:

- w punkcie drugim wyroku, w sprawach zakończonych wyrokami tegoż Sądu z dnia 1 czerwca 2011r., sygn. II K 344/11, z dnia 8 lipca 2009r., sygn. II K 204/09 oraz z dnia 15 lipca 2009r., sygn. II K 78/09, wymierzając karę łączną w wysokości roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie trzecim wyroku, w sprawach zakończonych wyrokami tegoż Sądu z dnia 30 sierpnia 2011r., sygn. II K 345/11 oraz z dnia 25 października 2010r., sygn. II K 849/10, wymierzając karę łączną w wysokości roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto wyrokiem tym umorzono postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych dwoma innymi wyrokami, stwierdzono, że nieobjęte karą łączną orzeczenia zawarte w poszczególnych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu, a na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie drugim zaliczono okresy kar dotychczas przez skazanego odbytych.

Wyrok ten, bez zaskarżenia, uprawomocnił się dnia 15 sierpnia 2012r.

Kasację od powyższego wyroku, na korzyść G. M., w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie trzecim wyroku łącznego Sądu Rejonowego, wniósł Prokurator Generalny. Podniósł w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa procesowego – art. 410 k.p.k. – polegającego na pominięciu wynikającej z materiału dowodowego okoliczności co do wymiaru kary orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 30 sierpnia 2011r., sygn. II K 345/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 18 listopada 2011r., sygn. IV Ka 578/11, a w konsekwencji błędnym przyjęciu, iż tym wyrokiem wymierzono karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zamiast kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, w następstwie czego doszło do wadliwego, z rażącym naruszeniem art. 86 § 1 k.k., połączenia kar jednostkowych wymienionych w punkcie trzecim wyroku łącznego.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku łącznego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego była zasadna w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Sąd Rejonowy, opisując w części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego wyrok Sądu Rejonowego z dnia 30 sierpnia 2011r., sygn. II K 345/11, wskazał, że tym wyrokiem G. M. skazany został na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 7. części wstępnej). Nie uwzględnił – i to pomimo zwrócenia na to uwagi przez Sąd Okręgowy uchylający pierwotnie zapadły wyrok łączny (k.121) – że kara ta została zmieniona i złagodzona do 10 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 18 listopada 2011r., sygn. IV Ka 578/11, odpisem którego dysponował (k.35). Uchybienie to w sposób oczywisty i rażąco naruszyło wskazany w kasacji przepis art. 410 k.p.k. W konsekwencji, w taki sam sposób naruszyło też prawo materialne – art. 86 § 1 k.k. Suma bowiem kar jednostkowych orzeczonych w wyroku Sądu Rejonowego z dnia 25 października 2010r., sygn. II K 849/10, wynosiła 8 miesięcy pozbawienia wolności, a łączonych z karą 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 345/11, nie mogła przekroczyć 18 miesięcy, to jest roku i 6 miesięcy. Tymczasem w punkcie trzecim wyroku łącznego Sąd Rejonowy orzekł karę łączną w wysokości roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, przekraczając o 2 miesiące górną granicę kary łącznej. Przekroczenie to miało, rzecz jasna, istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skoro orzeczono karę przekraczającą górną granicę określoną w art. 86 § 1 k.k.

Implikacją takiego stanu rzeczy musiało być uchylenie wyroku łącznego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. W jego toku, co oczywiste, Sąd Rejonowy zobowiązany będzie do rzetelnego zapoznania się z materiałem dowodowym i wydania orzeczenia respektującego przepisy prawa materialnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.